

Niamuno Sargas

brošiams Lietuvininkams žines parnešas.

Niamuno Sargas, Ragaineje kas pėnyczia išbūdamas, kaštūja prie arcziausiojo pušto ar per gromatnešį apsteliūtas ant bertainio meto 35 peningius, su prinešimu į namus 50 peningiu. Ir pati laitraščio spaustuvė priima apsisiteliavimus.

Apšakymai į Niamuno Sarga įstatomieje kaštūja po 10 peningiu už tožną smulkeis raštais išspausť eile ir yra šio laitraščio spaustuvėje priimami. — Gromatas dėl laitraščio rašomas priima rėdytojas Ragaineje (Ragnit).

Mr. 9.

Ragaineje subatoje 28. pebruvarijų

1885.

Litriejie uždaviniai mokikstosios kultūros prie Niamuno.

(Priemazga.)

Alė rods ir daugumū kitotiu būdu reikia kowoti prieš aną Lietuvininku ir įmogytės neprietelių. Denugruntawoja, kas toliam dalytui pawadinima tur, tolias draugystės, tur žmonės wifai atšizaba brangwyną gerti. Tas atšizabėjimas rasi geriausios arba ir tūczes wieninties žolės yra toliems žmonėms, kurie be totios priewartos negal patys jame taip susiinti, kad jie ir wyna ir brangwyną tikrame czeje, kaip kitas Diewo dawanas, ant pawiekslo, atšalę budami arba sirgdami, lyg totias žolės, dawadnei ir protingai wartoti galėtu. Alė ir be toliu draugystė, ir tai jau labai daug darytu, kad užaugusieji žmonės, kaip jau ir kubieji šuilese, ne šwetimoje, netikrai suprantamoje kalboje, bet tikrai suprantamoje, prigimtoje kalboje, birdingai graude-nami taptu. Su totiu mēriū išmanantieji žmonės, įpaczei ir ponai mokitojei, turėtu ne tikrai kubieliu, bet ir užaugusiu wargužiu, su kritščionisla meile atsimti, o jiems naudingus pranešimus laityti: pirmuciausei apie girtūlystę ir jos išgaštūgūsius waisius ir wifotias korawones, kaip ir apie diemiską žegnōnē ir wifotias naudas su dawadniu gwasęziū atfirandancias. Alė ir apie wifotius kitotius naudingus ir swarbius dalykus, apie sweto nusidawimus, apie žemės aprašymą ir musu naujases kolonijas, turėtu toks ponas, kurs tai moka, Lietuwininkams lietuwiskus pranešimus laityti. Tokie pranešimai, kuriūs be abejojimo žmonės labai norėtu girdėti, ne tikrai tikrą apšwietimą ir mokslą išplatintu tarp Lietuwininku; bet jie ir įpaczei tam didžiamiam mēriui šlužytu, jų parūpinimu dwasiskō maisto ir džiaugsmo ir misliū pafitelimo nū brangwyno plėczlūtės nutraukti.

Rods tokie pranešimai turėtu, kaip wos yra reikalinga primyti, tikroje lietuwiskoje kalboje laikomai buti. Nėsa ne-

suprantami mokikši pranešimai wargin-giems Lietuwininkams nei nauda nei linkšmybė neparupintu, o to dėl jų ir nū brangwyno plėczlūtės nutraukti neįstengtu. Ponai mokitojei arba liti toliu būdu po akiu pono Diewo tikrą Diewo šlužmą atliktu, o Diewui daug geriaus patinlan-czią šlužmą, ne kaip su pasibidžiūjanczeis wofiskais pranešimais, kuriu anie klausytojei tik ne taip reikalauja, ir kurie žmoniū loc-fos atlyginami budami, nei jokios algos neranda pas poną wisu ponu. „Kad czešnį nori iškelti, tai nepatwiesť turtin-gūsius, kurie tamę wēl pawiesťu, ir taw atlygintu: bet pawiesť wargužius, kurie netur, su kumi taw atlygintu: tai taw bus atlyginama teisiūju prisiškelime.“ Taip jau yra ir su dwasiskā czešnimi, su mokslu ir pranešimais. Pawiesť ant sawo dwasiskos czešnies, pirm wisu kitu, wargužius: pamylēk jų už dykai sawo mokslu ir sawo pranešimais jų kalboje, ir ant jų czešiskō ir amžino išganymo, laitytinais. Pagal apakštalo žodį „neįiektokime augštu daigtu, bet pasižeminime su pasižeminanczeis“ — ir be gyriaus įiektojimo po akiu žmoniū. Tai turėtime alga pas sawo tėw danguje.

Rits labai swarbus ginčlas prieš girtūlystę butu uždejimas totio mokesnio ant brangwyno degimo, kad žmonės jau neįstengtu taip daug brangwyno nusipirkti. Alė ar tai bus galima, toki mokesnį ir brangwyno degimu (padarytoju) welyjimams priešais žolanu pas mus įstatyti? Welytina rods butu — apie tai nėra galima abejoti. Nėsa ne tikrai brangwyno gėrimas ir girtūlystę su tokiu žolanu (kad ir nepasiliautu) nors labai menkyn eitu. O prieg tam ir kita sloga, taip jau burna kaip girtūlystę, o tankei su girtūlystę šwienyta randama, wēl wifai pasiliautu, butent mawinintystę, kuri, daugiaus ne kaip wifai neprieteliū užmētinejami priešascei, Lietuwininku gerūsius budus bei dwasiskąjį sweikatą pagabina ir supuštija. Ta pasiliautu — nėsa josios priešastis: širtumas tarp augstosios brangwyno prefios Masfolioje ir pigiosios joje

prefios Wokietijoje pasiliautu. Mawinintystę tai nei joki ipatiską pelnų parupinti daugiaus negalėtu, o tai ir butu jos galas. Kaip tada wifotia burnystę išnykti, wifotia gėrybė iš naujo sprogti ir išsiplatinti turėtu tarp Lietuwininku! Kaip tikroji „kultura“, gaspadorystę Niamuno apgywentuju, prie tokio persimainymo laimėti turėtu! Gali žinoti, daugiaus ne kaip prie trimptawimo ir pasigyrimo! Alė kas tai tam priešjasi? Na, gali žinoti, tik, turime, pirm wisko išgelbėti anu ponu prispaudžiamąjį gaspadorystę, kurie, jei nei wienas nenorėtu daugiaus brangwynu ju deguwėje (pabrifese) padaromu, prisiğerti, bene wifai išnykti ir prapulti turėtu! Kad toks pras-cziukas, kurs jūt ir ant to wifai nėra priwercziamas, wifai pagal sawo wale girtūlystę nusizawina, sawo turtą ir sawo czešiskąjį bei amžinąjį išganymą prageria — tai jūt bene nėra taip swarbu, nėra totia dibelē patrota ir išlaba, kaip išnykimas tokio pono, kurs be žmoniū girtūlystės „išnykti“ turėtu! Ir karcziauninku daugybė prie to „išnykti“ turėtu. O kasceig rods, pagal tamę, toliu žmoniū „išnykimas“ toks swarbus ir apgailėtinas nėra, kaip brangwyną padarancziū ponu, tai tik ir tas rotundą dar mažumėji koresnui padaro. Tai to dėl, kad anie apgailėtinieji ponai bei keli karcziauninkai neprapultu, to dėl naudingas ir reikalingas daigtas yra, kad žmonės pigei prisiğerti, o, jei nor, ir brangwynu nusifskandinti galėtu! Wandenyje rods pagal paties wale nuslęsti nėra pawelyjama; nėsa tur yra priegabingas mawūymas, ten ir uždraudžiamas. Alė brangwyne nuslęsti, tai, keliems ponams ir karcziauninkams ant naudos, kōjnam tur buti pawelyjama. (Dar ne wistas.)

Lietuwininkai senowes ir šios gadynes.

(Priemazga.)

Nū to czešo Lietuwos galybė kas iski bidyn augo. Jau pradėjo 18.

šimtmečio Lietuva turėjo savo galingą ir feistąjį vyrą, kūrė nutremes namų kerštingus kunigaikštėlius, prasiminė didžiųjų kunigaikščių, taip jau gerai supeše pradžiaičius (švietimos giminės žmonės) atejusius pasipelnęti Lietuvininku krašte. Ringaudui, didžiamiam Lietuvos kunigaikščiui, mirus (1240 m.), jo sunus Mindowė (Mindaugas)ėjo tėvo pėdomis, norėjo wisą Lietuvą sutraukti į vieną, iš to patilo namines wainos, prie kuriu taip jau prisidėjo ir wainos su Ruskeis, Kryžofais ir Lenkais. Kad Mindowė ir buvo smarkus ir feistas, bet ne wisur buvo laimingas. Nekurie kunigaikščiui trokšdami waldžios pradėjo urzti ir prieštiesi, taip jau priešgrybei pradžiaičiai užpūle su waisiu ir ginklais begindami namus, lupdami ir muczydami bėdūsius gywentojus, tur pergaletafis ir prispirtafis Mindowė turėjo susilaikyti su užpūltais ir primoketi jiems dalimis krašto, kurias nesenei buvo Lietuwininkai savo kraują liedami užėmę. Kad ir daug priešininku Mindowė turėjo, wienol gawo karališką karūną (1252 m.). Lietuwininkus sugelbėjo bent tiek atsibasty-mas Mongolu iš Azijos, kurie atwykė apipyle gerai Lenku kunigaikštystės ir Ruskiam nulaunę ragus, taip kad bewieit Lietuwininkams palengwėjo nuweikti ir apgrėbti smarkius ir galingus kaimynus. Ir iš tiesu, wos tiktai Gediminui paėmus waldžią į savo rankas, ne po ilgo ir Ryjowas (mestas pietinėje Maskolijoje) pamate ateinantį Lietuvos kunigaikštį. Wisas kraštas į rytus nu Jaitiu (kuris 1264 m. Lenkai buvo išnaitine) ir nu Bugo upės, nu Jemaitę baltųjų mariu (aukštini juriu) iki melnių, toli anapus Dnepro upės, mažne iki Donos upės Lietuvai prilause. Tokiu tai budu Lietuwininku waldžyste patilpo daug rusų kalbiu, toktai Lietuwininkams didei ant pisko išejo, wiena del to, kad taip didei savo žemę paplatinę, nebuwo stona patys waldyti, turėjo po newale tenai įstatyti kunigaikščio wietininkus, kurie pastui galibe įgawę, norėjo atsimeti nu didžiojo kunigaikščio, o antra, kad pasukubino susiejimą Lietuvos bajoru (edelmounu) su Lenku šliakta (bajoryste, edelmounyste).

(Dar ne wissas.)

Mano rojaus darželis*).

Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Raip lingūja pūštes,
Raip žaliūja eglutės,
Raip beržynas židūja,
Raip dangus melinūja,
O tur baltūj baltutis,
Ten ant žulego menutis
Jau išlieja šwiegybe,
Ir ant girės grogybė!
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

Su klasta manė bare,
Su melais manė wārė,
Su melais manė wijo,
O man romos nišgijo.

Nei žinau, ar gal gyti,
Ar galešu sumyti,
Kirmelute nudinga,
Briekininką klastinga —
Dienui dėkui, tarp kalcio
Nors ezionai nera jalcio.
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

Kirmelė kur igelus?
Ezi galwuse įkelus?
Ezia gawinas wejeleis,
Angeli šg balseleis,
Giriu girdint užima
Ir kaskeliu kuzima,
Kur išwerž stirnelės,
Kur jau įieško wicetės
Tarp židūju eglunū,
Tarp kiltu tantumū:
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

Stirnos gal pasidžiaugti,
Gal pamasario laukti,
Tai joms užteta džiaugsmas,
Tai bus girėje kaulumas.
Man ta džiaugsmą jie ėmė,
Kurį Dievas man lėmė.
Mane žverys apniko,
Nemėnėjie paliko.
Tu tas pats pasilikti,
Su manim wis sutikti.
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

Girėj jus wiršunėles,
Eglės Paniamunėles,
Gedulingai giedotit,
Mano giesmė kawokit.
Kad ir žmonės palieka,
Mane laiko per neta,
Užsit jus, kaip kowojau,
Jusu kalba kawojau.
Jus kawokit man karda,
Wetroj užkite warda.
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

Briekininkai laimejo,
Til jie seja ant weso,
Jusu laimė tur žuti,
Til teisybė tur buti.
Til ant galo teisybė
Aptures wel galbė,
Ogi karda kawota,
Mano giesmė giedota,
Gires šyl tur išleisti,
Ir piktūsius įieisti.
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

Ten wiršuj ošow žwaigzdeles,
Šg trys jannos sešeles,
O tos trys taip ir šwieczia,
Wis šwiečians iššiplečia.
Kad neprielis lojo,
Tos justodamos mojo:
Tawė wiatem apnikta,

„Dievs naitis aną piktą,
„Piltentybe tepyksta,
„Tawo wards neįkyksta.“
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.

O wienoji sešelė,
Tai w e r o s yr žwaigzdele:
Kad pons Dievs man dūs laime,
Kas turetū dar baimė?
Tu išbalus antroji
Til su l u k e s c z i u moji.
O šwiečiančia sešyte,
Tai yr m e i l e s žwaigzdyte;
Meile wis ištrivuoja.
Iki galo kowoja.
Mano rojaus darželis,
Mano mylims kampilis,
Tu wis linksmintai dar,
Tu ir linksmint dabar.
D—ras G. J. J. S. iš Gr.

Buidamas priež weja ar atpuši?

Wienas žmogus turėjo labai daug wiktų; jo wiktos buvo parwejos iš wiskiu žemiu, tatau ir weisles ju buvo ne wienotios. Wienos buvo wadinamos turkistikomis, kitos kubitėmis, treczios paputjandėmis, o wel kitos plikafojomis, ir dar kitu weisliu ten buvo wiktos.

Kad taip daug weisliu wiktos kasinejo sąslawynus įieškodamos matsto, jos ne wisumet savo tarpe galėdamos susižnefeti, o neesant susižnefėjimo, kaip reikiant, nebuwo nei geros wienybės. Už tai atšiedamo, kad toki padėjimą ne šyk pafinawodamos wikečius arba wanagas, kūr atlekes iš netheziu nutupdamos ant wiktos, įleisdamos smailius savo nagus į jos mėsą, o pafinekes toliaus wiktą ir žuleisdamos, valisdamos tiktai jos plunksnas ir kaulelius. Kad wiena wiktų weisle pamacziusi wanagą susturkdamos, pranešdama pawojų savo draugakoms, tai tos, kurios ta susturkima permawhdamos, pafisledamos, o kitos jo neupradamos raujinejo žemę, neotbadamos pėresi (dulkinosi) iškastose dūbese, wartė sąslawas, iti nepriete-lins užgules nenujuso sprando.

Wienas gaidys mathdamas toki nege-rumą prasimane wiktas įsukauti į kruwą ir ezia sutarti, kad wijos, tiek ju yra, turetū tiktai wienokią kalbą wisutinise reikaluse. Wiktos tetinos bėgo į susirinkimą, kad gaidys atis užsimertes ir sparnais suplasnojės kelis įstius sutakarykawo. Susie-jusios į susirinkimą wiktos pafizmonėjo ir paklausė gaidžio balsą, bet ant galo, stai, kas atsitiko. Turkistikos wiktos reikalawo, kad ju kryptawimą wijos kitos wiktos pafisawintu, kubitės kete augstyn jawo karšėjimą, o paputjandės morejo, kad wijos wiktos taip tutnotu, kaip jos kutnoja. Gaidys mathdamas toki nesutarimą pajakė, kad wijos, jei tik norėtu, galėtu wienai kareti, tutnoti, kwagzdeti, kadeti, kirtseti ir slagzdeti; reiketu tiktai trimpą czeją pafimelinti wienai nu kitos; nemotancziai nu motancziosios. Tada paputjandės wiktos — o ezia ju buvo dau-giausei — tai girdebdamos, kaip emė kadakseti ant gaidžio už reikalawimą mokietiesi jawo kalbą, tai gaidys ilgai priešais

*) Gires kamutis taip wadinamas.

pašitenges, džiaugėsi savo plunksnas svei-
tas išnešęs iš susirinkimo.

Argi nera sunku pusti prieš veją?
J. S.

Perzvalga.

Iš svetur.

Maskolija. Iš Petrapišes (Peter-
burkio) rašoma, kad vidaus ministeris
Tolstojus, didysis Lietuvininku prieši-
ninkas Maskolijoje, nū savo urėdo atfi-
traukęs; į jo vietą buvęs pareišęs gromas
Platen'as.

Prancūzija. Vienas Lyon'o laiškas
praneša, Nizzoje tapusi ant princo nu
Vales kauta; ar tai tiesa, rodo dar per
tikrą ne žinoma.

— **Parizo pulicijos** prėpektura sudu-
mūi daugybę mokytų socialistų iš žemės
išvaryti, kadangi ir Prancūzams jau ju
darbai pagrįso.

Šveicas. Dunto rotas paliepią iš-
leides, kad reikalingieji darbai butu at-
liedami, idant taro pinigai skliape saimo
palociaus patarotieji, iš viso apie 60
milijonu franku, prieš anarkistų išplešimą
butu saugojami.

Anglijas. Angliškų laikraščiai pra-
neša, kad Maskolei jau vėl viena žemės
kampą Afganistane, kuriai Anglijonams
priklauso, savo žalnereis apstata.

— **Iš Liundono** rašoma, kad dešim-
timis tūkstančių vyrų, moterų, vaikų
šime mėsė bado myriui esą arti. Tūk-
stančiai vyrų yra be darbo, ir vėl titi
tūkstančiai, kurie tik viena dieną nedėseje
tetur darbo. Kokia bėda tame didžiame
sveto mėsė poniamoja. Kokias jau iš to
galės suprausti.

Italija. Ši žemė siųsenti jau ketvirtą
puslį žalnierių, 35000 vyrų, į Tripolį,
ta žemė nu Turku užimti.

Egiptas. Sudane Anglijonai su savo
vaisku atgal traukiantiesi. Retikras
prarastas Madis su 50000 vyrų paakiui
eina. Gendrolius Stewart'as savo ro-
nomis pamiręs.

Jiija. Jeruzalėje netoli Gulgatos
kalno Maskolei turejo didelį, gruvešis
apdengtą žemės plotą, kurį nesenei perfa-
sineje wartus atrado, pro kurį Jėzus
ant Gulgatos kalno trysimui nekinas iš-
ėjo už žmonių išganymą mirti. Maskoliu
bažnyčia sustatūsi ant tos vietos butą
pastatyti dėl apsaugojimo nu oro įte-
mės.

Iš Wotietijos.

Seelgnas. Prūsiklasis karalūšis mi-
nisteris ir ministeris karališkų namu,
gromos v. Schleinitz'as, pasimire.

Merode (Slezijoje). Wyriausybė pra-
dėjusi mūšiams karčiūninkams kas meto
bertainį ženklosius prisiusti su wardais
tokiu žmonių, kurie per girtaklius iškaukti
tapę, ir su padavadjimais, kad karčiūn-
ninkai tokiems nei karčiūmoje užsilaišyti
neturi pavelsyti, nei žiems bile koki macų
gerimą nei dūti, nei pardūti. Sztie žen-
klei turi vis karčiūmoje ant sienos pa-
kabinti randoi buti, taip kad ložnas jū
gal skaityti, o karčiūninkui tam pada-
wadjimui priešais darant, jį wyriausybei
galetu pranešti. Alie dėl pašaugojimo nu
to, kad žmonės negaletu ir nekalti bu-
diant, tik pagal bile tokio uredininko wale

per girtaklius iškaukti tapti, wyriausybė
(lantrotas arba pulicija) tiktai pagal triju
liudininku aplūdymą tegalinti žmogų
per girtakli iškaukti. — Toks dawadas
(su tokiu saugojimu žmonių prieš neteisų
kaltinimą, tai rodo iš savės išsimano)
wisur turetu itaishytas tapti, nes jis nei
jokiam išminlingam žmogui jo walybė
neatimtu, ale neišmintingus žmones (o
girtaklei tik taip pat neišmintingi yra,
kaip kufieji ir kaip papaišei) wisai kaip
reik, po wyriausybės apgynimu, žiems pa-
tiems ant gero, nu burnytės saugotu, o
rasi kelintam tokiam wargužiui ir ipaczei
ir jo paczei ir kufikiams, ju namus ir
dūną išlaikyti. Garbė tam lantrotui,
kurs hitą gerą dawadą užmanė! o, Dieme
dūk, kad wisur taptu priimtas. Už tai
storawotiesi, tu tikroji wotietijos kultura
prie Riamuno! Deras S.

Polai. Kunigaikštis Szartoryšis iš
Sielės praėjusiąją wają per wieną sty-
rimo susirinkimą lentiką kalbą laike, kuri
ne wien dėl savo aštrumo prieš Wotie-
čius daug dūktu pakele, bet ir dėl to,
kad kalbetojas žvilgancieis Lenku giminės
rubais buvo apfiredes, didį sujudimą pa-
darė. Dėl tos kalbos štotsanwalts
skundą prieš kunigaikštį pakele, ir for-
monės kamara Seiknoje (Lissoje) jį prasu-
dyjo ant 6 mėnesių kajejimo.

Iš Lietuws.

Tilz. Szepiu judas 24. pėbr. liūsi-
ninką Gerkį iš Pustepaliu dėl įsų wa-
gystės ant 3 nedėliu kajejimo prasadujo,
ir ufininką Domydą Žiugą iš Pawilkiu
dėl atgabenimo žiwerenos be atesto ant
turgaus 5 markeis paforawoio.

— 25. pėbr. korawonės kamara knigu
spaudita p. Post'a iš Tilzės dėl nekuri-
rasto „Tilster Tagblatt'e“, Bismarkio
ir Karaliauciaus pulicijos garbė įzei-
džiančio, prasadujo ant 100 markių pi-
nigu korawonės (arba 10 dienu kajejimo).
Štotsanwalts buvo užmanęs 6 mėnesius
kajejimo.

— 27. pėbr. lietuwiskioji raktu drau-
gystė savo mėnesinį susirinkimą laike. Ant
susirinkimo kalbėjo wyresnyšis mokitojas
Grėteris apie padawimus, pasakas ir
daines slawiskų žmonių; realgimnazijos
mokitojas Szeideris apie taip wadina-
majį „Mauseturm'ą“, o gimnazijos mo-
kitojas Kurkatis apie Lietuwinku au-
gimą, kuną ir t. t.; prie to jis priminė,
jog Lietuwinku iš viso tik 1 milijonas
500 tūkstančių teesą, draugystės perdeti-
niui wistupui Doffheinz'ui ir tai dar per
daug buvo: Lietuwinku teesą tik 500
tūkstančių iš viso. Mums wisai nesu-
prantamas dalykas, ko dėl taip musu
skaitlių nor numazinti! Teatfiskleibie Aušra
1884 metu; ezia atras ant 274 ir 275
pusės waldžios patwirtintą skaitlių Lietu-
wininku apie 3 milijonus dar didelį
esantį. Taigi lietuwiskai kalbančiųjų bu-
relis ne toks mažas, didesnis ne kaip ne-
kuriems patinta. Tada, ar i lietuwiską
draugystę priskaus pranešimas apie
„Mauseturm'ą"? Rodo mes neturime tei-
sybės apie tai sudyti.

Pakalnė. Lietuwiskioji lanka tarp upių
Rusnės ir Gilijos ir tarp kurtiskų ma-
riu, taps, kaip prašofusioje nedėseje susi-
rinkime tokio 100 ufininku iš lankos ir

daugumo waldžios ponu Spulsiu sušnekėta,
pylimais nu aptwinejimu iš pusės kur-
biskų mariu ir Gilijos upės saugota. Prie-
kastu pašžadėje ufininkai 3 markeis nu
murgo prisidėti. Už kitas kastas buv žemė
rupisenti.

Rusne. Szepiu judas 20. pėbr. fi-
porių Kristupą B. už tai, kad buvo pra-
manęs, Szantynas ir Bekere esancijų
Australijoje žemės nusirandawojusiu ir
darbininku reikalaujanciu aukso kasimui,
ir žmonės rinkęs i Australiją keltauti, pa-
žadėdamas waliną kelionę, nu Szt. ir B.
dėl ju tēwiskėje pašiliekanciu paczių po
150 markių, ir žiems patiems Australi-
joje ant mėnesio algos po 270 markių,
ir galiausiai, kad buvo nu tu waisczių
po mažumą pinigų įsitraukęs, — ant
wienos nedėles kajejimo prasadujo. — Nesenei
mirusiojo ufininko Jono Grygos pati iš
kajejimo paleista.

Klaipėda. 20. pėbr. wistupo Garbru-
ker'io pati staiga pasimire.

Labguma. Butelninkas Lange iš Pust-
lantiu savo paties sunaus tapę užmuš-
tas. Židu gireje kersas bekasdamu susi-
ginczyjusiu ir sunus tēwį su firwiu bai-
sei įsapafojes. Piktadėjas jau sugautas.

Karaliaucius. Korawonės kamara šiose
dienose nekuri mėsininką ant 6 nedėliu
kajejimo už tai prasadujo, kad padwesusio
gymolio mėsą buvo pardawinęs.

Margumynai.

Tropijasi musu broliams Lietuwini-
kams — y, ką sakau! Lietuwinku išga-
miam — prie degtinės (brangwyno) wi-
sokius nekus promogti. Taip andai nusi-
tikto toksi paminėtinas priepulis: Musu
apiegardeje du geru kaimynu begirtaudamu
ir pas nekuri razių nusibastė. Ten kas
žin kas aniemdwiem i mišį parejo: prie
wezimo mąją kylelį patašyti, o tai prige-
rusiam kaip wazgotei labai wargingai
dirbasi. Alie abudu tokiu budu savo darbą
labai dailei atlikusiu, pradėjo saw užsi-
mėtinėti tą pasaką apie dailydą (cimer-
ninką) ir žydą. Vienas pasakė savo drau-
gui: „Na, tik dėl pirštą ant kelno, aš
taw nago judymą kaip nekus nutirsiu.“
Bejas žino, kas ši ir pafusino pirštą pa-
dėti. Bet wienam tertant antrasis greitai
patraulia. Suprantama reikia ir lažytiesi,
kiek tartu wiens pirštą patrauls, antram
firwiu tertant. Gerą walandą taip sekėsi
bowytiesi, ale nelaimė žale stowėjo: drau-
gas smagiu kircziu pirštą trophyjo, kad
bisai i skiedras nusirites pašilepė. Grazi
štuka, ar ne? M. J.

Gromatnyezia.

W..... Gromata su nekuzūju raktu
„Walentodo“ atėjo. Wiena atšaką jau dawiau
per M. S. Gawan taip pat ir žinutes. Dat-
wei pra kaunus wyrai; jie musu priešpauką
gerai supranta.

Pr. Staniewiczui, J. Amerikoje.
Tavo gromatė, raktu 13. I, jau jena diena,
kaip gawau. Nepyt, kad taip ilgai neatsilie-
piau. 12. num. antru tartu išsiunciau. Kaip
taw, brolau, kaip wada? Mums tēwiskėje
eina nei šio, nei to. Labas dienas nu musu
wisu.

A,
ziama
toju,

50

zra

Ja

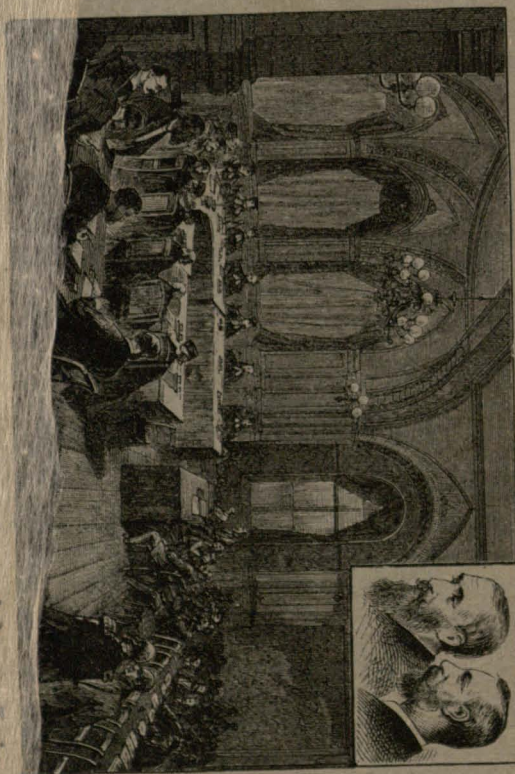
mpēr

Johann Gustav Droysen.

visai cābītole mūnībe,

Landesverwaltungsprozeß vor dem Reichsgericht zu Leipzig.

ni,
ta.
ir
us
jie
mē

erto
weje.

raštai (pormularai)

bra gannami

J. Syberto

spauštuvēje Ragainēje.

altuve J. Syberta
eje, ant turgaus 180

pagatavinti visotūs spauštuvystēs balstus; spauda
visotiu apšatnu, patvietimu f. t. ant
ant frīkštīnu, ķermenī; viešīu (visytēs) korteliu,
ar kroše talboje tū piglāusei, greicīzīausei ir dai-
nīai īš lītūr vēīlāusei pagatavījami.

as īu uždāwīmaīs nū Dīetuwīnīnīnku galēšes pasi-

īu pagārbe

J. Sybertas.

Statydinā ir spaudīnā J. Sybertas Ragainēje.